

200-250.000 indbyggere vil kunne overføres til amtskommunerne.

Den af regeringen siden da foretagne undersøgelser af mulighederne for en decentralisering i forbindelse med kommunalreformen har ikke givet grundlag for en antagelse om, at mulighederne for en decentralisering vil blive væsentlig større, såfremt man reducerer antallet af amtskommuner i forhold til de foreslåede 14. Det er dog næppe sandsynligt, at de fordele, der muligvis kunne opnås ved en reduktion af antallet af amtskommunerne, opvejer de ulemper, der på andre områder inden for den kommunale sektor er forbundet med for store enheder.

Spørgsmål 8:

Skal amtmanden selv opbygge sin administration?

Svar:

Det er tanken, at de praktiske problemer i forbindelse med udskillelsen af den nuværende statslige amtsadministration skal søges løst lokalt og med størst mulig hensyntagen til det nuværende personale. Amtmanden skal således under indenrigsministeriets tilsyn og i samarbejde med amtsrådet forestå dette arbejde.

Spørgsmål 9:

Er det muligt at få tilstillet en fortegnelse over de opgaver, der i dag påhviler henholdsvis amtmanden og amtsrådet?

Svar:

Der henvises til den som bilag vedlagte fortegnelse af 12. december 1968 over amtmandens og amtsrådets opgaver.

Spørgsmål 10:

Hvornår vil den nye normalstyrelsesvedtægt være udarbejdet? Kan udvalget få tilstillet vedtægten til orientering (evt. i udkast)?

Svar:

Vejledende normalstyrelsesvedtægt for primærkommuner er for tiden under udarbejdelse i indenrigsministeriet, men noget egentligt udkast foreligger endnu ikke.

Når udkastet foreligger, hvilket påregnes at være tilfældet i begyndelsen af 1969, vil

det blive gjort til genstand for forhandling med de kommunale sammenslutninger.

Vejledende normalstyrelsesvedtægt for amtskommuner vil blive udarbejdet umiddelbart efter den vejledende normalvedtægt for primærkommuner.

Spørgsmål 11:

Er det tanken ved lov at gennemføre fri indlæggelsesret over amtsgrænserne?

Svar:

En vedtagelse af det fremsatte lovforslag vil føre til amtskommunale sygehusenheder af sådan befolkningsmæssig størrelse, at den enkelte amtskommunes sygehusvæsen er eller vil blive i stand til at dække behovet for behandling af langt de fleste hospitalskrævende sygdomme. Det gælder både de almindeligt forekommende kirurgiske og medicinske lidelser og en række sygdomme, som kræver specialiseret behandling (amtspecialer).

En lovregel om fri indlæggelsesret over amtsgrænserne. — hvorved forstås, at de praktiserende læger og speciallæger kan henvise patienterne direkte til behandling på et fremmed amtskommunalt sygehus — er der for disse sygdommes vedkommende ikke behov for, og en sådan regel ville modvirke en hensigtsmæssig administration af den enkelte amtskommunes sygehusvæsen og ikke mindst en rationel planlægning af udbygningen af amtskommunens specialafdelinger.

Visse højtspecialiserede behandlingsformer er så sjældne eller så personale- og apparaturkrævende, at de fordrer større befolkningsunderlag end befolkningen i en enkelt amtskommune, og må derfor koncentreres på ganske få sygehuse, hyppigst med et befolkningsunderlag på ca. 1 mill. indbyggere. Udgifterne ved sådanne behandlinger på et fremmed amtskommunalt sygehus bør efter ministeriets opfattelse påhvile hjemsted(amts)kommunen. En regel herom påtænkes indføjet som en bestemmelse i det forslag til ændringer i sygehusloven, som agtes fremsat i indeværende samling.

I enkelte andre tilfælde vil der kunne opstå behov for at benytte et sygehus i en anden amtskommune, f. eks. fordi afstanden hertil er kortere end til et af hjemstedskommunens sygehuse. Sådanne behov vil kunne løses